№ER 60.

ПРИБАВЛЕНІЕ КЪ ЛИТОВСКОМУ ВѢСТНИКУ. | DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO.

Вильна. Четвергъ 17 *Марта* — 1838 — *Wilno. Czwartek* 17 *Marca.*

16 Дня.	Утро.	27 дюй 10,7 лин.	— 4,2	СЗ, слабый.	Пасм., снѣжокъ.
	По полудни.	27 — 10,9 —	— 1,5	— —	Пасмурно.
	Вечеръ.	27 — 11,2 —	— 2,0	— —	Пасмур., мѣлкій снѣж. попарх.

КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

OGŁOSZENIA URZĘDOWE.

OGŁOSZENIE.

1 Wołyńska Guberńska Likwidacyyna Kommissya dla likwidowania długow przywiązanych do skonfiskowanych majątków powstańców ogłasza:

Ze tak odkryte, jako i nieodkryte majątki następujących osob, za samowolne wydalenie się w czasie byłego w 1831 roku rokoszu, przyznanych wygnańcami Rossyi, zostały skonfiskowane na skarb, mianowicie Guberńii Wołyńskiey w Powiatach: *Łuckim*: wieś Kidry 1-go Szlachcica Xawerego syna Cypryana Godebskiego. *Zasławskim*: wieś Dobre Łozy. 2-go szlachcica Macieja Chrzanowskiego. 3-go obywatela Ignacego Kołyszki, za oycem którego Tomaszem liczą się dobra w Starokonstantynowskim Powiecie część wsi Sewruk. 4-go obywatela Ludwika Steckiego (pokazanego w 1-m ogłoszeniu tey Kommissyi 4 januaryi 1833 roku pod N. 62) dobra w powiatach: Rowieńskim, Ostrogskim i Włodzimirskim leżące w liczbie 4,557 dusz. *Nowogrodwołyńskim*: wieś Lubomirka. 5-go obywatela Stefana Porczyńskiego. Nakoniec w powiatach: *Włodzimirskim*, *Kowelskim* i *Dubieńskim*. 6-ey Katarzyny Stanisławy z Rohozińskich Rylskiey (pomieszczoney w 7 ogłoszeniu tey Kommissyi 7 kwietnia 1836 roku pod N. 103) majątek przypadły z testamentu obywatelki Moniki z Rohozińskich Urbanowskiey.

A zatém Likwidacyyna Kommissya wzywa: a) wierzycieli wspomnionych osób i wszystkich, którzy roszczą pretensye do ich majątków; b) dłużników, których termin wypłaty już nastąpił; c) wszystkich posiadaczy ruchomego majątku i kapitałów przynależnych do wzmiankowanych osób, również dokumentow, biletow lub obligacyy kredytowych ustanowień, wydawanych na imie tychże. d) Osoby prywatne, kościoły, klasztory, naukowe, dobroczynne i wszelkie inne zaprowadzenia, a także Powszechne Opieki. e) Gubernialne Rządy, Izby Skarbowe i wszelkie jurisdykcye i zwierzchnoście i nakoniec f) Władze Sądowe do spełnienia obowiązkow wskazanych w 1, 2, 3, 4, 5 i 6, punkcie § 13 prawideł 28 Czerwca 1832 roku MONARCHĄ utwierdzonych, pod odpowiedzialnością w § 15 tychże prawideł zastrzeżoną. Sekretarz Opocki. (325)

ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

I Позывъ.

По Указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССІЙСКАГО и проч. и проч. и проч.

1. Господамъ Статскому Совѣтнику и Кавалеру Ивану и женѣ его Аннѣ по отцу Макаревичовой Мезенцовымъ, Адвокату Минской Палаты Гражданскаго Суда Антонему Колендѣ, бывшему Хорунжему Речицкаго уѣзда Александру Горвату, также бывшимъ Членамъ Минскаго Губернскаго Правленія Статскимъ Совѣтникамъ и Кавалерамъ, Вице Губернатору Петру Преженцову и Егору Чоглокову, равномѣрно, какогобы то прозванія и чина нибыли, наслѣдникамъ завладѣвшимъ оставшимся имѣніемъ подвергнутымъ на отвѣтъ Надворнаго Совѣтника и Кавалера Корнея Горкуши, позывъ вмѣсто исполненія рѣшеніи, одного послѣ двухъ заочныхъ приговоровъ, а другаго послѣ завѣшенія дѣла, предъ Мозырскій Уѣздный Судъ, на засѣданіе Троицкое 1838 года отъ имѣни бывшаго Судьи Борисовскаго Уѣзднаго Суда Г. Іосифа Козарина, третій разъ данной о томъ: что братъ истца Предсѣдательствующій Судья въ Мозырскомъ Уѣздномъ Межевомъ Апелляціонномъ Судѣ, покойный Викентій Козаринъ, по интерцизіонной сдѣлкѣ въ 1815 году мца Марта 15 дня совершенной Минской Палаты въ Гражданскомъ Судѣ, имѣніе Лельчицы лежащее въ Мозырскомъ уѣздѣ, купилъ отъ Совѣтника Мезенцова на вѣчныя времена. По истеченіи одного года спокойнаго вотчиннаго владѣнія тѣмъ имѣніемъ Козариномъ, Г. Совѣтникъ Мезенцовъ предпринялъ отнять отъ его то имѣніе а разположенный въ сторону его Комплектъ Минскаго Губернскаго Правленія, помогъ ему въ томъ до рѣшенія о семъ злоупотребленіи дѣла въ Общемъ Собраніи Правительствующаго Сената въ теченіи десяти лѣтъ, то есть: съ 1816 Іюля 27 по 1825 годъ мца Декабря по 21 число. Доходы съ того имѣнія за первыя годы остались въ рукѣ Совѣтника Мезенцова, а за послѣдніе четыре года и шесть мѣсяцовъ, остались въ рукахъ отвѣтчика Хорунжаго Горвата, и хотя Правительствующій Сенатъ по Высочайшему утвержденію 1825 года мца Октября 11 дня, уничтожая рѣшеніи Минскаго Губернскаго Правленія, вмѣстѣ съ даннымъ выговоромъ Членамъ Правленія, за угнетеніе сдѣланное Козарину вмѣстѣ съ наложеннымъ запрещеніемъ на ихъ имѣніи для обезпеченія убытковъ понесенныхъ Козариномъ, предписалъ Указомъ отъ 21-го Октября 1825 года Минскому Губернскому Правленію имѣніе Лельчицы возвратить покойному Викентію Козарину, какъ законному покупщику, съ доходами за всѣ годы. Однакожъ Козаринъ взявъ свое имѣніе, немогъ отыскать доходовъ наличными деньгами поступившихъ, щитая въ каждомъ году, по данной подпискѣ Губернскому Правленію 12,000 руб. ассигн., особенно же за два годы отъ Совѣтника Мезенцова 24,000 руб. ассигн. а за четыре годы и шесть мѣсяцовъ отъ Хорунжаго Горвата 54,000 руб. ассигн. же притомъ когда Совѣтникъ Мезенцовъ отнимая насильно имѣніе Лельчицы, какъ удостоверяетъ осмотръ вознаго

OGŁOSZENIA PRYWATNE.

I Pozew.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI, Samowładnącego Całą Rossyą, etc. etc. etc.

1 Urodzonym Janowi i Annie z Makarewiczów Miezincowym Sztatskim Sowietnikom i Kawalerowi Orderow, Antoniemu Kolendzie Adwokatowi Izby Cywilney Mińskiey, Alexandrowi Horwatowi b. Chorążemu Ptu Rzeczyckiego, tudzież byłych Czlenow Rządu Guberńskiego Mińskiego, Sztatskiego Sowietnika i Kawalera Vice-Gubernatora Piotra Preżencowa, Sztatskiego Sowietnika i Kawalera Jerzego Czohłokowa, oraz Nadwornego Sowietnika i Kawalera Karnieja Horkuszy, jakiegokolwiek bądź tytułu i nazwiska sukcessorom posiadającym fundusze odpowiedzi uległe, Pozew wmieyscu exekucyi jednym po dwóch kondemnatach, a drugim po suspensie przed Sąd Powiatowy Mozyrski na kadencyą Trojecką 1838 roku, z powództwa urodzonego Józefa Kozaryna b. Sędziego Granicznego Ptu Borysowskiego raz trzeci wydaje się o to: brat delatora zmarły Wincenty Kozaryn Prezydent Graniczny Mozyrski za intercyzą przed Sądem Izby Cywilney Mińskiey, 1815 roku marca 15 dnia przyznaną, majątek Lelczyce w Mozyrskiem położony nabył od Sowietnika Miezincowa wiecznością; po upływie jednego roku spokoynego dziedzictwa Kozaryna, uprojektował Sowietnik Miezincow tenże majątek odebrać, a przyjazny Komplet Rządu Guberńskiego Mińskiego dopomógł jego zamiarom; nim tedy dzieło o takie nadużycie zopiniowane zostało w Ogólném Zebraniu Rządzącego Senatu, przez dziesięcioletni przeciąg czasu, to jest: od roku 1816 Julii 27 do 1825 x-bra 21 intraty tego majątku z pierwszych dwóch lat w ręku Sowietnika Miezincowa, z ostatnich zaś czterech lat i 6ciu miesięcy u obżał. Chorążego Horwata pozostały; a chociaż Rządzący Senat po Naywyższém zatwierdzeniu 1825 roku oktora 11 d. podnosząc praktyczne Rządu Guberńskiego Mińskiego rezolucye, obok danego upomnienia Członom Rządowym za domierzony ucisk Kozarynowi; obok zaprzeczenia nałożonego na ich fundusze dla pewności uzyskania strat, na jakie Kozaryn był narażony, przedpisał ukazem 21 oktobra 1825 roku Rządowi Guberńskiemu Mińskiemu majątek Lelczyce zmarłemu Wincentemu Kozarynowi, jako prawemu nabywcy z wszystkoletniemi intratami powrócić; jednak Kozaryn przyjąwszy swóy majątek, niebył szczęśliwy uzyskać intrat gotowego grosza, licząc w każdym roku, podług daney podpiski Rządowi Guberńskiemu po 12,000 rubli assygnacyynych, a szczególnie za dwa lata od Sowietnika Miezincowa rubli assygnacyynych 24,000, a za lat 4 miesięcy 6 od Chorążego Horwata rubli assyg. 54,000; obok tego, gdy Sowietnik Miezincow po odjęciu zeszłemu Kozarynowi gwałtownym sposobem majątku Lelczyc, jak wizya wozńieńska 1817 roku oktobra 20 dnia przed Sądem Powiatowym Mozyrskim zeznana, oraz indagacya za Ukazem Mińskiego Guberńskiego Rządu w roku 1820 czyniona przekonywają, celem wyniszczenia puszczy Lelczyckiey i uprzęży włościańskiey, nie małą illość

1817 года мца Октября 20-го дня явленный лично у дѣлъ Мозырскаго Уѣзднаго Суда, а также изысканіе дѣланное по Указу Минскаго Губернскаго Правленія въ 1820 году, для истребленія Лельчицкаго имѣнія лѣсовъ и крестьянской упряжи, немалое число мачтовыхъ деревъ, аглицкихъ брусовъ, колодъ на плыты, дегтю, смолы, и другихъ издѣлій, продалъ въ собсвенную свою пользу. Сгроеніе разорилъ, лошадей положенныхъ въ инвентарной описи, голодомъ поморилъ, и симъ способомъ сдѣлавъ убытку около 40,000 руб. ассигн., исходатайствовалъ послѣ въ Минскомъ Губернскомъ Правленіи, что оное противу Закона назначило администрацію, и управленіе администраціонное сказаннымъ имѣніемъ поручило Хорунжему Горвату, а сей сговорясь къ обидѣ Козарина, хотя обязался подпискою данною Минскому Губернскому Правленію вносить ежегодно чистаго дохода по 12,000 руб. ассигн.; однакожъ чрезъ четыре года и шесть мѣсяцовъ, не внесъ болѣе какъ только въ банкъ 10,000 р. ассигн. пошлинъ вмѣсто Совѣтника Мезенцова, за покупку имъ Лельчицъ отъ наслѣдниковъ Графа Сиверса 4,126 рублей ассигнаг. и также вмѣсто его Мезенцова пошлинъ за имѣніе Домброву 3060 руб. асс.. а остальные доходы 37,000 рублей ассигн., остались ненадлежаще въ рукахъ Горвата, къ тому же когда отвѣтчикъ Горватъ сверхъ показанныхъ доходовъ, означенныхъ въ инвентарной описи, угнетая до крайности крестьянъ и упряжь, истребляя лѣсные издѣлія и березовые деревья, для единовременной пользы, рубилъ съ пня, наличности инвентаромъ означенной невозвратилъ, перевезъ въ свое имѣніе Барбаровъ два мѣдныя бурдаки съ потажнаго завода, и завито остался просителю должнымъ около 30,000 р. ассиг. Напослѣдокъ позванные наслѣдники завладѣвшіе имѣніемъ бывшихъ Членовъ Минскаго Губернскаго Правленія, на которое Указомъ Правительствующаго Сената наложено запрещеніе, въ обезпеченіе убытковъ понесенныхъ по ихъ причинѣ покойнымъ Козариномъ, когда не только невозвращаютъ тяжебныхъ издержекъ, но еще они наслѣдники покойныхъ Горкуши и Чоглокова будучи позваны въ Судъ два раза 10 Іюня 1836 года и 13 числа Іюля мца 1837 года, дозволили записать заочной приговоръ, то челобитчикъ позываетъ въ третій разъ всѣхъ отвѣтчиковъ, и *просить* велѣть наслѣдникамъ покойныхъ Совѣтниковъ Горкуши и Чоглокова уплатить пени за неявку въ Судъ, слѣдуемые по двумъ рѣшеніямъ; послѣ того во исполненіе Указа Правительствующаго Сената 1825 года мца Октября 11 дня послѣдовавшаго, коимъ предписало имѣніе Лельчицы съ доходами за всѣ годы возвратить покойному Козарину, но сего несдѣлано, приговорить денежной капиталъ жалобщику Козарину: 1) съ отвѣтчика Совѣтника Мезенцова за два годы двадцать четыре тысячи руб ассигн. и пошлины уплоченные вмѣсто его Хорунжимъ Горватомъ 7,186 руб. ассиг.; во вторыхъ. приговорить 37,000 р. ассигнаціями, съ отвѣтчика Хорунжаго Горвата, по отчисленіи учиненныхъ имъ платежей остальнаго дохода за четыре годы и шесть мѣсяцовъ, на основаніи собственной его подписки. 3) Уничтожить претензію Хорунжаго Горвата къ имѣнію Лельчицамъ несправедливо простираемую и съ таковою отослать его къ имѣнію Совѣтника Мезенцова. Въ четвертыхъ: назначить слѣдствіе, щетъ и повѣрку, для обнаруженія на мѣстѣ въ имѣніи Лельчицахъ, разореній въ строеніи, истребленія лѣсовъ и угнетенія крестьянъ, а также о заборѣ наличности описанной въ инвентарѣ, и за все то положить денежное взысканіе. 5) Велѣть возвратить два мѣдные бурдаки забранные Хорунжимъ Горватомъ и завезенные въ имѣніе его Барбаровъ; 6) приговорить на наслѣдникахъ завладѣвшихъ имѣніемъ бывшихъ Членовъ Минскаго Губернскаго Правленія возвратъ издержекъ составляющихъ около 30,000 рубл. ассигн., какіе покойный Козаринъ по причинѣ ихъ понесъ; 7) дощитать процентъ причитающійся отъ каждаго капитала; 8) положить взысканіе съ Совѣтника Мезенцова за несоблюденіе кондицій интерцизіонной сдѣлки въ 1815 году мца Марта 15-го дня совершенной, принятыхъ тоюжъ интерцизіонною сдѣлкою; 9) уничтожить дарственный документъ данный на имѣніе Крушину Совѣтникомъ Мезенцовымъ женѣ своей и обязать, чтобы Совѣтница Мезенцова и отвѣтчикъ Коленда, первая въ имѣніе Крушину а другой къ земли и дому находящемуся въ Городѣ Минскѣ по первымъ документамъ отданному подъ залогъ, не воспрещали исполненія рѣшенія на удовлетвореніе челобитчика Козарина; равномѣрно приговорить и относительно наслѣдниковъ бывшихъ Членовъ Минскаго Губернскаго Правленія законную инеквитацію по всему имѣнію, какъ и прочихъ позванныхъ; наконецъ о возвратъ тяжебныхъ издержекъ, и о все то: что во время производства тяжбы доказано будетъ, съ свободою исправить сей позывъ. Писанъ 1838 года мца Марта 2 дня.

Что сія копія повѣрена съ подлиннымъ позывомъ въ томъ отъ имени помѣщика Іосифа Козарина свидѣтельствую: Уѣздный Мозырскій Адвокатъ и Повѣренный Захарій Ленкевичъ. (314)

drzewa masztowego, brusow angielskich, kłod płytowych, dziegciu, smoły i innych materyałow na korzyść własną sprzedał, budowle zdezolował, konie inwentarzowe głodem umorzył, a ztąd do 40,000 rubli assygnacyynych straty przyczyniwszy, wyjednał poźniey że Rząd Guberński nie prawnie rozciągając administracyą, powierzył urządzenie tegoż majątku Chorążemu Horwatowi, a ten zmównie godząc na ukrzywdzenie Kozaryna, lubo daną podpiską Rządowi obowiązał się czystego dochodu w każdym roku po 12,000 rubli ass. wnosić, wszakże przez lat 4 i miesięcy 6 niewiększą illość, jak tylko Bankowego długu rub. ass. 10,000, poszlin za Sowietnika Miezincowa z nabycia majątku Lelczyc do sukcessorow Grafa Sywersa rub. ass. 4,126, i za tegoż Sowietnika Miezincowa takichże poszlin za majątek Dąbrowę, rub. ass. 3,060 opłacił, a restującą intratę rub. ass. 37,000 u siebie nayniesłuszniey zatrzymał, do tego jeszcze gdy tenże obżałowany Horwat nad wykazaną intratę i podawczym inwentarzem obiętą, ściemiężając do ostatka włościan, i uprząż, towary lesne i las brzozowy dla jednorazowey korzyści z pnia wyciął, remanentow inwentarzowych nie zwrócił, dwa burdaki miedziane z fabryki potażowey do swego majątku Barbarowa przewiozł i za to wszystko do 30,000 rubli assygnacyynych winnym delatorowi pozostał; naostatek obżałowani sukcessorowie posiadający fundusze po byłych Czlenach Rządu Guberńskiego Mińskiego, na których nałożone jest za Ukazem Senatu zaprzeczenie w obezpieczenie kosztow jakie zeszły Kozaryn z ich okazyi poniosł, gdy nie tylko od powrótu wydatkow processowych unikacie, lecz co większa sukcessorowie Horkusza i Czohłokowa po dwakroc będąc do Sądu powołanemi, raz w dniu 10 junii 1836 roku, powtórnie julii 13 dnia 1837 roku kondemnowaliście się: po raz więc trzeci pozywając delator wszystkich obżałowanych zakłada Prośby. O nakazanie sukcessorom zmarłych Sowietników Horkuszy i Czohłokowa opłaty win niestannych z dwóch dekretow wypadających, po czém skutkiem, Ukazu Rządzącego Senatu 1825 8-bra 11 nastałego, którym przedpisano majątek Lelczyce z wszystkoletniemi intratami powrócić zmarłemu Kozarynowi, lecz tego niedopełniono, przysądzenia summ pieniężnych dla żałc. Kozaryna: 1. na obżał. Sowietniku Miezincowie za dwa lata rub. ass. 24,000, niemniey poszlin za jego przez Chorążego Horwata zapłaconych rubli ass. 7.186. 2 Na obżał. Chorążym Horwacie po wytrąceniu nadpłat poczynionych restującey intraty z czterech lat i sześciu miesięcy wedle własney jego assekuracyi rubli ass. 37,000 3. Podniesienia pretensyi Chorążego Horwata do majątku Lelczyc nie prawnie zastosowaney, i z takową do funduszow Sowietnika Miezincowa odesłania. 4. Determinowania aktow inkwizycyi, kalkulacyi i werefikacyi dla dośledzenia in fundo majątku Lelczyc przez Sowietnika Miezincowa i Chorążego Horwata poczynionych dezolacyy w budowli, wyniszczenia lasow i ucisku włościan, niemniey zaboru remanentow inwentarzowych, za co wszystko nadgrody pieniężney wskazania. 5. O nakazanie powrótu dwóch burdakow miedzianych przez Chorążego Horwata zabranych i do Barbarowa przewiezionych. 6. Na sukcessorach posiadających fundusze po byłych Czlenach Rządu Guberńskiego Mińskiego przysądzenia powrótu expensow do illości 30,000 rubli ass, jakie z ich okazyi zmarły Kozaryn musiał ponieść. 7. Doliczenia procentow do każdey summy zaległych. 8. Ukarania Sowietnika Miezincowa zarękami, podług opisu, za niedotrzymanie warunkow intercyzyynego prawa 1815 roku marca 15 przyznanego. 9. skassowania prawa darownego na majątek Kruszynę przez obżał. Sowietnika Miezincowa zmównie żonie wydanego, i zastrzeżenia gdyby Sowietnikowa Miezincowa i obżałny adwokat Kolenda, pierwsza do majątku Kruszyny, a drugi do placu i domówstwa w Mińsku położonego i pod prawną ewikcyą pierwszym dokumentem zawiedzionych skutkow dekretu ku satysfakcyi żał. Kozaryna niebronili, o zastrzeżenie równie i co do sukcessorow po byłych Czlenach RząduGuberńskiego Mińskiego, i przyznania prawney inekwitacyi do wszelkich funduszow dalszych pozwanych; naostatek o powrót wydatkow procederowych i tego zakreślenia, co się w sprawie dowiedzie, z wolną poprawą tego Pozwu. Pisan 1838 roku Marca 2 dnia.

Ninieysza kopija pozwu, że jest zgodna z autentykiem, imieniem W. Józefa Kozaryna świadczę: Zacharyasz Lenkiewicz Adwokat Ptwy Mozyrski Plenipotent. (314)

ВИЛЬНА. Типографія А. Марциновскаго. Печатать дозволяется Марта 17 дня 1838 г. Цензоръ Стат. Сов. и Кав. Левъ Боровскій.